

ἔτι περὶ τοῖσιν ἔστι τὸ πῦρ ὀππαιμεικίου παύ- A
 ρος ὅτι τὸ αὐτὸ κινῶν μὴ ἀλλ' ἔχειν δῆλος,
 ὅτι περὶ χεῖρην ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κωκο-
 ποροῦμαι, καὶ ἀποποροῦμαι, μὴ χεῖρην δ' ὅτι
 ταῖς ἀξίαις. μέσος δ' αὖτις ὁ ταῦτων ὁ γαμοσηπικός,
 καὶ ὁ ἐπιχόλιος αἰ ἀρχαῖοι τὴν νέμεσιν, τὸ λυ-
 πείδαι μὴ ὅτι ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κωκο-
 ποροῦμαι διὸ καὶ ἐπὶ οἴονται ἔτι τὴν νέμε-
 σιν. αἰδώς δ' ἐμίσθης ἀναχωρίας καὶ κω-
 ταπλιξίας. ὁ μὲν γὰρ μηδεμίαν φροντίζειν B
 δόξης, ἀναχωρίας, ὁ δὲ πείσης ὀμοίως, κω-
 ταπλιξίας ὁ δὲ τῆς ἑρῶ φαινομένων ὀππαιμεικίων,
 αἰδῶντων. φίλος δ' ἐμίσθης ἐχθρὸς καὶ κο-
 ρακείας. ὁ μὲν γὰρ ἀναχωρίας ἀπαντα πορὸς
 ταῖς ὀππαιμεικίαις ὀμοίως, κόλαξ δ' ὁ δὲ πορὸς ἀ-
 πείσης ἀπικροῦντων, ἀπειθῆτικός. ὁ δὲ μήτε
 πορὸς ἀπείσων ἢ ὀππαιμεικίαις ἀποκροῦντων μήτε
 ἀπικροῦντων, δὴ αὖ πορὸς τὸ φαινομένων βέλπυ- C
 ρον, φίλος. στυμνότης δὲ, μέσθης ἀνταρτίας
 καὶ ἀποσκείας. ὁ μὲν γὰρ μηδὲν πορὸς ἕτερον
 ζῶν, δὴ αὖ κωκοποροσηπικός, αἰδῶντος ὁ
 δὲ πάντα πορὸς δῆλον, ἢ καὶ παρῶν ἐπιχόλιον,
 ἐφέσει. ὁ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ μὴ, καὶ πορὸς ἑσὺ
 ἀξίαις οὕτως ἔχων, στυμνός. ὁ δὲ ἀληθῆς
 καὶ ἀπλοῦς, ὃν καλοῦσιν ἀντικροῦντων, μέσος
 πῦρ εἰρησός καὶ ἀλαζόνος. ὁ μὲν γὰρ ὅτι τὰ
 χεῖρην κωκοῦ αὐτῶν ψευδομένους μὴ ἀγνοῶν, εἰ- D
 ρος ὁ δὲ ὅτι τὰ βελτίως, ἀλαζόνος ὁ δὲ ὡς ἔ-
 χων, ἀληθῆς, καὶ κωκοῦ ὀππαιμεικίαις πᾶσι μὲν
 καὶ ὅλοις ὁ μὲν φιλοδῶντος, ὁ δὲ φιλοψευδοῦς. ἔστι
 δὲ καὶ ἡ ὀππαιμεικία μέσθης, καὶ ὀππαιμεικίος
 μέσος πῦρ ἀρχαῖος καὶ δις τραπέλου καὶ πῦρ βω-
 μολόχου ὡς πορὸς τὸ παρὰ ἑσφύω ὁ σμυγός πῦρ
 πορὸς ἀρχαῖον διαφέρει τὰ, ὁ μὲν μὴδὲν ἢ ὀλί-
 γα, καὶ χαλεπῶς πορὸς ἑσφύω ὁ δὲ πάντα ἀνα-
 χωρίας. οὕτω καὶ ὁ ἀρχαῖος ἔχει πορὸς τὸν φορτι-
 κὸν καὶ βωμολόχον ὁ μὲν γὰρ ἔδεν γελῶντων, δὴ αὖ
 χαλεπῶς πορὸς ἑσφύω ὁ δὲ πάντα ἀναχωρίας καὶ ἡ-
 θέως. καὶ δὲ ἔδεν πορὸς, δὴ αὖ τὰ μὲν, τὰ δὲ μὴ,
 καὶ ἡ ἀρχαῖος ἔδεν δ' ἀναχωρίας. ἢ δὲ ὀππαιμει-
 κίος ἢ ἀληθῆς. ἢ τε γὰρ ἀναχωρίας ἢ πορὸς ἑσφύω
 χεῖρην ὅτι μὲν μεταφροντίζωντες ἀρχαῖος, ὀππαιμει-
 κίαις ἔξισος καὶ ἡ μέσθης ἐπιμνηστικὴ, τὰ δ' ἀρχαῖος
 ψευδοῦς. ὅστις δ' ἐπιμνηστικὸς ἀναχωρίας (ἢ μὲν γὰρ
 ἐν τῷ γελῶντων, καὶ τῷ εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἢ πορὸς
 ἑσφύω, ὅν ἢ καὶ πορὸς μὲν ὅτι ἢ δὲ ἢ τῷ ὀππαιμει-
 κίαις πορὸς τὰ πορὸς ἑσφύω) ἔστρω μὲν εἰ-
 σὴν ἀλλήλων, ἀμφοτέρω μὲν τοῖς μέσθης. καὶ γὰρ τὸν ἀμφοτέρω πορὸς ἑσφύω.

obnoxius, notus est, gaudendo indigno-
 rum vel casibus, vel successibus, item & di-
 gnorum lazando. Medius verò inter hos
 est, indignabundus, & quod veteres νέμε-
 σιν vocant, à dolendo, ob indignorum fue-
 cessum. Quapropter & Nemesin deam esse
 arbitrantur. Verecundia, mediocritas est
 inter impudentiam, & stuporem. Nam
 qui nullam de se existimationem mora-
 tur, impudens: qui omnes, stupidus: qui ve-
 rò apparentes quasdam moleste, verecun-
 dus. Amicitia verò medium inter inimi-
 citiam, & adulationem. Nam qui omnibus
 pro cupiditate sua iucundè congregitur,
 adulator est: qui verò voluptatem omnem
 vitat, odiosus: verum qui nec festatur,
 nec refugit omnem voluptatem, sed quod
 optimum videtur in congressu obseruat,
 amicus est. Grauitas verò, mediocritas
 est inter contumaciam, & placendi stu-
 dium. Nam qui nihil in conuictu alteri
 largitur, sed contemnit, contumax: qui
 verò omnia, omnibusque se subiicit, pla-
 cendi studiosus est: qui vero alia quidem
 largitur, alia non, grauis appellatur. Verus
 autem, & simplex, quem rigidum vocant,
 inter dissimulatorem, & iactabundum
 medius est. Nam qui sua deteriora men-
 titur, quàm sunt, idque non ignorans,
 dissimulator: qui vero maiora prædicat,
 iactabundus est, verum qui vt habeat ex-
 ponit, verus, & iuxta Homerum sapiens
 appellatur. Et in vniuersum, hic quidem
 veri, ille falsi amator est. Porro vrbani-
 tas, mediocritas est, & vrbanus inter
 rusticum, & scurram medius. Quem
 admodum enim circa alimentum, vorax,
 & qui cibos fastidit, differunt, quod
 hic nihil, aut pauca, aut ægrè admittit, il-
 le vero facilè omnia: sic rusticus habet ad
 importunum, ac scurram. Nam illè ri-
 diculum nihil, aut ægrè admittit, hic verò
 omnia & promptè, & suauiter: verum neu-
 trum ita decet, sed quædam admittenda
 ioca, quædam non, idque iuxta rationem
 quod facit vrbanus. Ratio est in promptu,
 quando quidem & eiusmodi est vrbani-
 tas, non quem æquissimum habitum, &
 mediocritatem laudabilem vocant, ex-
 trema vero vituperabilia sunt. Duplex
 autem vrbaniitas est: alia enim, quæ ridi-
 culis gaudet, iocifera etiam in ipsum sedi-
 mate iactis, alia quæ iocos, iustisque per-
 exhibere aliis potest. Diuerſa quidem
 à se inuicem, sed mediocritates ambæ.
 Nam qui & exhibere iocum aliis potest,